

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **M. – S., s.r.o., so sídlom B., zastúpeného advokátkou Z. Z. so sídlom T.** proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Bratislava, Dobrovičova č. 8,** v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu RP/22/2010 z 25.5.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/22/2010 zo dňa 25.5.2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 66 Eur do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím odporkyne z 25.5.2010 č.RP/22/2010 bola navrhovateľom za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisií uložená sankcia – pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. a), § 67 ods. 5 písm. c) zákona v sume 20 000,- Eur. Odporkyňa svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že dňa 18.12.2009 o cca 19.00 navrhovateľ odvysielal v programe T. N. príspevok (s názvom uvedeným v rozhodnutí), ktorý svojím obsahom a spôsobom svojho spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti a práva na ochranu súkromia v príspevku zobrazenej ženy. Predmetný

príspevok informoval o znásilnení a fyzickom útoku na ženu (dcéru dvoch verejne činných osôb v K.). V príspevku boli prezentované okolnosti prípadu, udalosti predchádzajúce znásilnenie, miesto činu, informácie o zraneniach ženy atď.. Obrazovú časť príspevku tvorili okrem iného aj zábery z priestorov nemocnice zachytávajúce ženu, ktorá mala byť znásilnená, pričom bola jasne identifikovateľná a viditeľné bolo i poranenie na jej tvári. Na jednom zo záberov bola nasnímaná z bezprostrednej blízkosti vyjadrujúca sa na mikrofón, že nechce o tom rozprávať. V spodnej časti obrazovky bol titulok s textom – znásilnená „X“. V príspevku boli prezentované informácie umožňujúce identifikáciu ženy. Identifikovaný bol aj brat uvedenej ženy. Podľa dôvodovej časti rozhodnutia odporkyne obsahom odvysielaného príspevku, ako už bolo uvedené vyššie, sú účastníkom konania neupravené zábery na postavu a tvár osoby, ktorá bola podľa vyjadrenia Krajského riaditeľstva PZ obeťou fyzického útoku a znásilnenia. V predmetnom príspevku boli o tejto osobe uvedené aj ďalšie osobné údaje, týkajúce sa jej osobného života a zdravotného stavu, bol odvysielaný aj záber zachytávajúci tvár jej brata. V príspevku bola odvysielaná podobizeň dotknutej ženy, pričom bolo uvedené jej krstné meno, vek, mesto z ktorého pochádza, postavenie jej rodičov (povolanie) v danom meste a v neposlednom rade údaje o jej pracovnej činnosti. Rada dospela k záveru, že obsah odvysielaných, obrazových a slovných informácií bol natoľko rozsiahly, že umožnil dotčnú osobu blízkeho aj širšiemu okoliu dostatočne zreteľne identifikovať. Osoba prezentovaná v predmetnom príspevku ako dcéra dvoch verejne známych osôb z K. bola vzhľadom na rozsah odvysielaných informácií dostatočne individualizovaná na to, aby bol príspevok spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom spôsobilý zasiahnuť do jej ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd. Rada pri rozhodovaní o uloženej sankcii vzala v úvahu skutočnosť, že navrhovateľ sa porušenia ust. § 19 ods. 1 písm. a) zákona dopustil už aj v minulosti, pričom konkretizovala 5 rozhodnutí o uložení sankcií a pri uložení sankcie v danej veci podrobne zdôvodnila hľadisko závažnosti správneho deliktu, mieru zavinenia a následky porušenia povinnosti.

Proti rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie – návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne. V návrhu uviedla, že v príspevku sa redaktorka snažila o maximálne zachovanie anonymita dotknutej osoby. Žena mala byť označená „ len ako 24 ročná J. z K., dcéra dvoch (verejne činných) osôb“. Počas prípravy nakrúcania príspevku redaktorka dotknutú ženu osobne navštívila, rozprávala sa s ňou, táto dotčnú osoba súhlasila s poskytnutím informácií, nevyjadrila, že nemá záujem o všetkých skutočnostiach riadne informovať. Navrhovateľka má za to, že príspevok nebol spôsobilý zasiahnuť do práva na súkromie akejkoľvek osoby, a nemohol akejkoľvek osobe spôsobiť neodôvodnenú spoločenskú difamáciu. Navrhovateľka uviedla, že pokiaľ sa dotčnú osoba cítila dotknutá na svojich osobnostných právach, mala možnosť vysielateľa žalovať, čo sa nestalo. Navrhovateľ v ďalšej časti návrhu argumentuje všeobecnými požiadavkami na právo verejnosti na informácie napĺňané aj reláciou „T. N.“, ktorá poukazuje na závažné spoločenské problémy. Žiadala preto, aby súd rozhodnutie odporkyne zrušil aj pre jeho nepreskúmateľnosť, nakoľko výroková časť rozhodnutia neobsahuje presný, jednoznačný, pravdivý, nezameniteľný popis skutku, ktorým bola naplnená skutková podstata správneho deliktu. Podľa navrhovateľky absentuje popis spáchania alebo popis ďalších skutočností, na základe ktorých by daný správny delikt bol identifikovaný tak, aby bolo z popisu zrejmé,

akým konaním, akými výrokmi bol správny delikt spáchaný. Vo výroku je tento popis uvedený len slovným spojením „ spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a práva na ochranu súkromia v príspevku zobrazenej ženy“. Podrobnejšie je vlastné konanie popísané a špecifikované len v odôvodnení rozhodnutia. Pokiaľ ide o výšku pokuty uviedla navrhovateľka, že ide o dvojnásobok naposledy uloženej sankcie za rovnaké porušenie zákona a neexistuje logická opodstatnenosť takejto výšky sankcie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému návrhu žiadala potvrdenie jej rozhodnutia. Okrem iného poukázala na to, že obsahom odvysielaného príspevku boli aj navrhovateľom neupravené zábery na postavu a tvár osoby, ktorá mala byť obeťou fyzického útoku a znásilnenia. V príspevku bola odvysielaná podobizeň dotknutej ženy, uvedené jej krstné meno, mesto z ktorého pochádza, postavenie jej rodičov (s uvedením verejnej funkcie), údaje o jej pracovnej činnosti. Obsah odvysielaných obrazových a slovných informácií bol tak rozsiahly, že umožnil dotyčnú osobu blízkemu aj širšiemu okoliu dostatočne zreteľne identifikovať. Osoba prezentovaná v predmetnom príspevku ako dcéra dvoch (verejne činných osôb) z K. bola teda dostatočne individualizovaná na to, aby bol predmetný príspevok spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom spôsobilý zasiahnuť do jej ľudskej dôstojnosti. Odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľka vo svojom písomnom stanovisku k predmetu správneho konania uviedla, že v dôsledku zlyhania technického zariadenia a ľudského faktoru došlo k zobrazeniu podoby ženy, ktorý argument ale považuje odporkyňa za bezpredmetný. Zásah do ľudskej dôstojnosti odporkyňa nevidí len v absencii rastrovania podobizne v príspevku, ale aj v rozsahu a spôsobe spracovania informácií týkajúcich sa fyzického útoku a údajného znásilnenia. Pokiaľ ide o tvrdenie o súhlase ženy s poskytnutím informácií, odporkyňa poukázala na to, že argument je zavádzajúci, pretože sama dotknutá žena vyjadrila, že nechce rozprávať. Navyše boli v príspevku uvedené závažné informácie z jej súkromného života.

Skutočnosť, že príspevkom dotknutá osoba nevyužila možnosť domáhať sa ochrany svojho práva súkromnoprávnou žalobou, nemá vplyv na výkon právomoci orgánu ustanoveného zákonom č. 308/2000 Z.z. rozhodnúť, že odvysielaním obsahu príspevku došlo k porušeniu zákona. Odporkyňa posudzovala, či dôležitosť informácie predkladanej verejnosti zodpovedala metódam a prostriedkom, ktoré boli zvolené pri spracovaní príspevku. Z ustanovení § 12 Občianskeho zákonníka, čl. 26 Ústavy a Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (čl.10) vyplýva podľa odporkyne, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných. Pokiaľ navrhovateľka namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre neurčitosť jeho výroku, odporkyňa zastáva názor, že výroková časť rozhodnutia exaktne popisuje konanie, ktorého sa navrhovateľ dopustil. Vo výroku identifikoval príspevok odvysielaný v rámci programu T. N., uviedol čas vysielania, ako aj to, že „ obsahom a spôsobom spracovania došlo k zásahu do základných ľudských práv zobrazenej ženy“. Tento identifikovaný skutok nie je zameniteľný s iným skutkom. K namietanej výške sankcie odporkyňa uviedla, že rozsah zákonnej sankcie je stanovený od 3 319,- do 165 969,- Eur.

Uložená sankcia 20 000,- Eur sa pohybuje v dolnej hranici rozpätia a v pomere, ku skôr uloženým sankciám nie je neprimerane vysoká alebo uložená bez logického uváženia.

Najvyšší súd, ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojitosti s § 64 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii preskúmal rozhodnutie odporkyne z 25.5.2010 sp. zn. RP/22/2010 na základe predloženého spisového materiálu a obrazovej dokumentácie predmetného príspevku, a po nariadení pojednávania, ktorého sa navrhovateľka nezúčastnila a súhlasila s pojednávaním bez jej účasti a bez účasti právnej zástupkyne, dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

1. Skutkový stav veci, obsah posudzovaného príspevku odvysielaného dňa 18.12.2009 v relácii T. N. pod názvom „ Znásilnili dcéru dvoch ...“ (verejne činných osôb) posúdil senát na základe obrazového záznamu zhodne s posúdením odporkyne ako spôsobilý svojim obsahom a spôsobom spracovania zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti a práva na ochranu súkromia v príspevku zobrazenej ženy. Obsah príspevku presiahol mieru potrebnú na informovanie verejnosti o skutku, ktorý bol prezentovaný ako fyzické násilie a znásilnenie. Bol zameraný najmä na osobu dotknutej ženy, tak obsahom ako aj spôsobom spracovania, najmä spôsobom nasnímania z bezprostrednej blízkosti aj napriek jej nesúhlasu sa vyjadriť, uvedením informácií o jej osobe a zdravotnom stave, o skutočnostiach týkajúcich sa jej príbuzenského vzťahu (dcéra) verejne činných osôb v meste K. Všetky uvedené hľadiská uvedené v rozhodnutí odporkyne (ktoré sú podložené obrazovým a zvukovým záznamom) sú podľa názoru súdu relevantným dôvodom pre klasifikáciu porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z., tak ako to odporkyňa zdôvodnila vo svojom rozhodnutí. Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne nevyvrátila ani skutkové zistenia o obsahu príspevku a nespochybnila a právne hodnotenie obsahu príspevku a spôsob jeho spracovania. Navrhovateľka nepredložila súdu takú argumentáciu, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že právo na informácie verejnosti o fyzickom útoku a znásilnení konkrétnej ženy bolo potrebné prezentovať v súvislostiach a spôsobom, ktorý bol zameraný predovšetkým na osobu a osobný život poškodenej. Súd pripomína, že práva poškodených (obetí trestných) nie sú chránené len prostriedkami trestného práva, ale aj prostriedkami práva administratívneho.
2. Súd sa nestotožňuje s názorom navrhovateľky, že výrok rozhodnutia odporkyne nemá náležitosti vyžadované zákonom. Z výroku jednoznačne vyplýva kedy, v akej relácii a pod akým názvom bol uverejnený príspevok, ktorého obsah a spôsob spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti a práva na ochranu súkromia v príspevku zobrazenej ženy. Súd vníma rozhodnutie odporkyne o uvedenom príspevku ako jeden celok a nevidí dôvod na to, aby vo výroku boli jednotlivé zábery a prejavy dotknutej osoby prípadne iné zábery výslovne popísané a vymedzené. Podrobnosti uvedené v dôvodovej časti rozhodnutia dostatočne jasne

a zreteľne identifikujú vytýkaný obsah a spôsob spracovania príspevku, pričom aj z obsahu návrhu podaného na súd je zrejmé, že navrhovateľka presne identifikuje a vníma pochybenia, ktoré boli dôvodom pre záver o zásahu do ľudskej dôstojnosti a práva na súkromie v príspevku zobrazenej ženy.

3. Odporkyňa zdôvodnila výšku uloženú sankcie v súlade so zákonom, nevybočila z medzí stanovených zákonom pre výšku pokuty, ktorá bola uložená už za opakované porušenie zákona.

Na základe podaného opravného prostriedku súd nezistil dôvody na posúdenie rozhodnutia odporkyne ako rozhodnutie nezákonné a preto ho podľa § 250g ods. 2 v spojitosti s § 219 OSP potvrdil.

Účastníkom náhradu trov konania súd nepriznal z dôvodu, že navrhovateľka podľa výsledku sporu nemá právo na náhradu trov a odporkyne trovy nevznikli. Navrhovateľka je podľa pol. 10 písm. c) prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch povinná zaplatiť súdny poplatok za konanie, ktoré začalo na jej návrh.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. augusta 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková